

ΜΑΛΛΕΟΣ (*Νικόλαος*). Πρωτόπαππας Ναυπλίου. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν τῆς 12' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὴν Σημεῖωσιν τοῦ Ἀριθμοῦ 291.

ΜΑΝΑΣ (*Ἰάκωβος*). Πελοποννήσιος, γεννηθεὶς ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἄργους περὶ τὰ τέλη τῆς 12' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδου τί γράφει περὶ τοῦ λογίου τούτου Πελοποννησίου ὁ Προκόπιος ἐν τῇ *Ἀπαριθμῆσει* του τῶν *παιδευμένων Ἑλλήνων* κατὰ τὸν *1ῆ* αἰῶνα. « Ἰάκωβος Μάνας Ἄργεῖος, ὕπατος τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας ἐκκλησίας ἀνὴρ σοφὸς καὶ πολυμαθής, πρᾶξει καὶ θεωρεῖα κοσμούμενος· εἰδημονέστατος τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου, καὶ μιμητὴς ἐς ἰδέαν λόγου τῶν ἐξαιρέτων παλαιῶν Ἑλλήνων φιλόσοφος· περιπατητικὸς, καὶ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους δογμάτων καθηγητῆς ἀριστος, καὶ ὑπερασπιστῆς ἀνένδοτος· ἐτι δὲ καὶ τοῦ βίου τῆς θείας γραφῆς, καὶ τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας ἀνιχνευτῆς ἐμπειρότατος, μετὰ πολλῆς ἀκριθείας, εὐσεβοῦς τε καὶ ὀρθοδοξοῦ κρίσεως, καὶ φρονήσεως μελετῶν ἰδίᾳ, καὶ ἀναπτύσσειν παρρησιαῖα τοῖς αὐτοῦ ὁμιληταῖς τὰ Θεολογικὰ μαθήματα ἀπάνωτο λίαν κατὰ τὴν τῆς παιδείας ἐπίδοσιν, ἐκ τῆς χρονίου συνδικτηριότητος, καὶ συνομιλίας τοῦ μακαρίου αὐθέντου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδά-

του, (ἄτε πελάτης ὄν τοῦ περιφίμου ἐκείνου οἴκου, καὶ παιδαγωγὸς τῶν λαμπροτάτων πίδων αὐτοῦ) καὶ πολλὰ ἐκ τῆς πολυχεύμονος ἐκείνης πηγῆς ἠρύσατο σοφίας νάματα, ὡς πολλάκις αὐτοῦ ἀκλόκωμεν ζῶση φωνῇ μαρτυροῦντος, ὅσοι γεγονάμεν ἀκροαταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δὲ εἰς τὸν μακαρίτην λόγῳ, ταῦτά ταῦτα ὁμολογεῖ, ἐπκινον ἑαυτῷ καὶ κλέος ἐντεῦθεν οὐ τὸ τυχὸν ἠγοούμενος περιπτωσῆσθαι· ἐσχολάρχησε διὰ βίου, καὶ εἰσέτι καὶ νῦν σχολαρχεῖ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς, μετὰ προθυμίας ἀόκνου, καὶ φιλοπονίας ἀτρυτοῦ ἀναπτύσσειν τοῖς αὐτοῦ ὁμιληταῖς τὰ ἀκροαματικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τι Θεολογικὰ. » Ἐχομεν ἐξ αὐτοῦ πανηγυρικὸν λόγον πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον. Ἴδε τὴν Σημεῖωσιν τοῦ Ἀριθμοῦ 161.

ΜΑΝΕΣΗΣ (*Ἀντώνιος*). Κερκυραῖος Ἱερομόναχος. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν ἀκμασάντων περὶ τὰ τέλη τῆς 12' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὴν Σημεῖωσιν τοῦ Ἀριθμοῦ 110.

ΜΑΝΟΛΑΚΗΣ (*Ἰωάννης*), Κωνσταντινουπολίτης. Εἰς τῶν λογίων τῆς 11' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 201.

ΜΑΝΟΥΗΛ (*Ἀντώνιος*). Πελοποννήσιος ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν. Εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης. Ἐξῆ